

Elektrická iluze vyprchala, hesenská metropole se od autobusů na palivové články vrací k naftovým vozům

[svobodny-svet.cz/elektricka-iluze-vyprchala-hesenska-metropole-se-od-autobusu-na-palivove-clanky-vraci-k-naftovym-vozum](https://www.svobodny-svet.cz/elektricka-iluze-vyprchala-hesenska-metropole-se-od-autobusu-na-palivove-clanky-vraci-k-naftovym-vozum)

20. prosince 2022

Ještě v říjnu roku 2021 tamní provozovatel flotily městských autobusů oznamoval, že kompletně **přechází na obnovitelné zdroje a v dalších letech už nekoupí ani jeden diesellový vůz**. Teď končí s palivovými články, objednává 36 naftáků a roky nechce slyšet o elektrině.

Před sebou sám nikdo nezdrhne, zpívá jeden mostecký bard. Je to jistě pravda, pravdou ale je také to, že nikdo nikdy neuteče ani před realitou – chemickou, technickou, ekonomickou nebo jakoukoli podobnou. Prostě to nejde. Můžete opakovat „jamalalicha i paprťála, chánua, chánua e chánua” až do zblbnutí, ale stejně jednou praskne, že žádný elixír mládí nenamícháte.

Stejně je to s elektrickými auty a vším, co je obchází. Jsme každý den nuceni poslouchat obdobu výše zmíněných zaklínadel opakovaných v domnění, že se snad nebesa otevřou a sešlou nám řešení, které z elektrických aut udělá něco jiného než drahý nesmysl.

Ale nic takového se nerýsuje a snahy vnucovat toto neefektivní a špatně fungující řešení všem jednou narazí zejména na ekonomické a technické zákonitosti, které nikdo v jejich prospěch neohne.

Ty technické se vlastně nikdo ani pořádně ohýbat nesnaží, tedy aspoň ne fakticky. Pouze se říká, že to, co evidentně dost dobré není, dostatečně dobré být má. Že vám vlastně stačí, když auto ujede 300 místo 1 000 kilometrů. Že vám vlastně stačí, když ho pak nabíjíte – v lepším případě – hodinu místo třiminutového tankování. Že vlastně není důležité, že s sebou táhnete půl tuny baterek, které pojmu asi tolik energie jako 30kilová nádrž. Že je vlastně jedno, že v zimě nebo v horku to všechno funguje ještě hůř, že nikdo neví, co vám z vašeho auta zbude za 8 let... A tak bychom mohli pokračovat ještě dlouho.

Ty ekonomické se ohýbají brutálně, neboť elektrická auta jsou navzdory výše zmíněnému dramaticky dražším řešením. Jak moc? To nikdo neví, pravděpodobně dvakrát až třikrát, celý obor je zdeformován tolika formami přerozdělování – viditelnými i neviditelnými -, že nám to cena prostě neřekne. Jednu věc nám ale řekne – i přes všechno ony přerozdělovací mechanismy zůstávají elektrická auta podstatně dražšími. A tak se dál přerozděluje a přerozděluje, vyváří se nové virtuální hodnoty typu emisních povolenek, se kterými se obchoduje tak, aby se efektivní věc stávala uměle drahou a neefektivní uměle levnou.

Do nějaké chvíle může obojí fungovat, jednou to ale praskne. „Elixír mládí se sice zatím stále nepodařilo namíchat, zato se však zrodil skvělý prostředek na podlahy, který dokonale odstraňuje nečistoty.” Podobné fráze obvykle přichází těsně před úplným koncem.

Jak daleko takovému konci jsme, nedokážeme říci, Evropská unie se zjevně rozhodla nařizováním a přerozdělováním ubít se až k smrti podobně jako kdysi komunisté. A tak z toho určitě nesleví, dokud jí to nezničí. Ještě dříve se ovšem budou objevovat signály, že to prostě nejde a ten nejnovější přichází z Wiesbadenu, metropoli německého Hesenska.

Ve Wiesbadenu se už v hloubi minulé dekády rozhodli, že tamní provozovatel veřejných autobusů ESWE přejde na provoz jen s pomocí obnovitelných zdrojů. Součástí řešení měly být elektrické autobusy používající jak baterie, tak ty „krmené“ vodíkovými palivovými články. Projekt ze začátku drhl, místo spuštění v roce 2019 přišel odklad na rok 2020, nakonec bylo celé řešení úspěšně spuštěno po dalším roce, v říjnu 2021. ESWE se tehdy dušovalo, že se svými autobusy přejde na obnovitelné zdroje kompletně a „nikdy už nekoupí jediný diesellový vůz“. Po pouhém roce je vše jinak.

ESWE před pár dny oznámilo, že s elektrickými autobusy poháněnými palivovými končí a dále bude nakupovat znovu jen ty naftové. Šéf firmy Jan Grönemann uvedl, že po zvážení všech argumentů ESWE udělá krok zpět a nejenže utne provoz autobusů jezdících na vodík, ale nebude nakupovat ani žádné další bateriové elektrické autobusy nejméně do roku 2025. Místo toho do konce roku 2024 rozšíří flotilu o 36 naftových strojů.

Problémem je v podstatě hlavně použitelnost – firma potřebuje hlavně dlouhé, 19metrové autobusy, které s elektrickým pohonem přes palivové články nesežene. Bateriové autobusy mají též menší kapacitu a především dlouhou dobu dobíjení, takže tráví příliš mnoho času v depu a málo na silnicích. Depo na to nemá kapacitu a provoz příliš velkého množství takto málo využitelných elektrických vozů je pro firmu ekonomicky problematický.

Nejsou to nakonec žádná převratná zjištění, firma jako ESWE potřebuje prostě dostatek velkých a maximálně využitelných autobusů, aby odbavila potřebný počet pasažérů za přijatelných nákladů. Tomu bateriové autobusy, ani alternativy na palivové články v tuto chvíli dostatečně dobře neobstojí. Dá se toho dopočítat v Excelu, zastánci zelených řešení si ale „ten fotbal prostě prosadí“. Prosím, pak se ale nemohou divit tomu, že je realita jejich problematičnosti dožene jako ty ve Wiesbadenu.

■ ■ ■ ■ ■ (12 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena zde.

